Lietas arhīva Nr. CA-0202-22
ECLI:LV:LAAT:2022:1116.C12098022.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2022. gada 16. novembrī

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Valentīna Lohova,
tiesnese Valentīna Sokolova,
tiesnesis Ilmārs Stivriņš
izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2022. gada 14. jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. C/, pamatojoties uz Civillikuma 188. panta pirmo daļu, 2022. gada 24. janvārī iesniedza tiesā prasību un lūdza piedzīt no /pers. D/ uzturlīdzekļus 450 EUR mēnesī, sākot no datuma, kad prasība iesniegta tiesā, nekavējoties pieņemt lēmumu par uzturlīdzekļu piedziņu. Prasītājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja daļēji un lūdza piedzīt uzturlīdzekļus prasītājas uzturam 150 EUR mēnesī.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētāja ir prasītājas meita, kuru prasītāja audzināja un uzturēja līdz pilngadības sasniegšanai.

Atbildētājas divi bērni dzīvoja kopā ar prasītāju, kura viņus uzturēja, jo atbildētāja tos neaudzināja. Šobrīd atbildētājas bērni ir pilngadīgi.

[1.2] Prasītāja nav sasniegusi pensijas vecumu, bet nevar strādāt veselības stāvokļa dēļ, jo ir hroniskas slimības – hipertonija un diabēts. Prasītājai nav nekādu ienākumu.

[1.3] Līdz 2022. gada janvārim atbildētāja katru mēnesi pārskaitīja prasītājai uzturlīdzekļus 450 EUR, ieskaitot tos citas prasītājas meitas /pers. E/ kontā, jo prasītājas konti arestēti parādu dēļ. Prasītāja izmanto /pers. E/, kura ir invalīde, bankas kontu ar viņas pilnvaru. Atbildētāja kopš 2022. gada februāra atsakās uzturēt prasītāju. Prasītājai nepieciešami līdzekļi dzīvokļa uzturēšanai, pārtikas, apģērba un medikamentu iegādei.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norādīja, ka prasību pilnībā neatzīst un lūdz noraidīt. Paskaidrojumos norādīti šādi iebildumi.

[2.1] Līdz šim brīdim atbildētāja neuzturēja savu māti, naudu pārskaitīja savai māsai /pers. E/, jo atbildētājas nepilngadīgā meita /pers. F/ dzīvoja kopā ar māsu un prasītāju. Ar šiem naudas līdzekļiem atbildētājas māsa rīkojās pēc saviem ieskatiem. Šobrīd atbildētājas meita ir pilngadīga un nedzīvo vienā dzīvoklī ar prasītāju.

[2.2] Atbildētāja dzīvo Vācijā un strādā veikalā par pārdevēju. Šobrīd viņas darba alga ir 1225,44 EUR mēnesī, kas atbilst pārdevēja minimālajai algai Vācijā. Darba alga pēc nodokļu nomaksas ir 880 EUR mēnesī.

Veselības stāvokļa dēļ atbildētāja nevar strādāt pilnu darba nedēļu un celt smagumus, viņai 2016. gadā veikta mugurkaula operācija. Atbildētājai ir otrā tipa cukura diabēts, hipertonija, starp skriemeļiem uzstādīta diska protēze, citas slimības un nepieciešams pastāvīgi lietot medikamentus.

Atbildētāja kopā ar savu partneri īrē dzīvokli. Īres maksa ir 657 EUR mēnesī, atbildētāja apmaksā pusi – 328,50 EUR. Kopā ar partneri atbildētājai kredītā par 18 950 EUR ir iegādāta automašīna. Mēneša maksa par kredītu ir 322 EUR, atbildētāja maksā pusi – 161 EUR.

Atbildētāja katru mēnesi pārskaita savai meitai /pers. F/, kura mācās universitātē, 200 EUR.

Atbildētājai paliek tikai 237 EUR medikamentiem, pārtikai un apģērbam. Šī summa ir mazāka par Vācijas noteikto iztikas minimumu 347 EUR. Prasītājai gandrīz nepietiek naudas sevis uzturēšanai un ārstēšanai un viņas mantiskais stāvoklis neļauj uzturēt prasītāju.

[2.3] Prasītājai ir vēl trīs bērni (/pers. F/, /pers. I/, /pers. E/), tādēļ saskaņā ar Civillikuma 188. pantu viņai ir jāvēršas ar prasību par uzturlīdzekļu piedziņu pret visiem bērniem, jo pienākums uzturēt vecākus gulstas uz visiem bērniem atbilstoši viņu spējām.

[2.4] Prasītāja ir darbspējīgā vecumā, viņai nav noteikta darbnespēja, sakarā ar ko nebūtu iespējas strādāt un uzturēt sevi. Prasītāja nemeklē darbu, viņa vienmēr no tā izvairījās.

[3] Ar Daugavpils tiesas 2022. gada 14. jūlija spriedumu prasība apmierināta daļēji. Tiesa nosprieda piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai, sākot no 2022. gada 24. janvāra, līdzekļus uzturam katru mēnesi 50 EUR. No atbildētājas valsts labā piedzīta valsts nodeva 90 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 22,06 EUR. Spriedumā norādīti šādi apstākļi un pamatojums.

[3.1] Tiesa konstatēja, ka prasītāja ir atbildētājas māte. Norādīts, ka saskaņā ar Civillikuma 188. panta pirmo daļu pienākums uzturēt vecākus gulstas uz visiem bērniem samērā ar viņu spējām uzturēt vecākus un mantas stāvokli. Tiesa atsaucās arī uz minētā panta otro daļu, ka bērnu var atbrīvot no pienākuma uzturēt vecākus, ja tiek konstatēts, ka vecāki bez dibinātiem iemesliem izvairījušies pildīt savus pienākumus pret bērnu.

Atsaucoties uz judikatūru, tiesa norādīja, ka, izšķirot strīdu par uzturlīdzekļu piedziņu vecākam, primāri jānoskaidro jautājums par vecāka nepieciešamību pēc papildu līdzekļiem, savukārt pēc tam jānovērtē bērna mantas stāvoklis. Fakts, ka vecākam vajadzīga bērna apgādība, jāpamato prasītājai.

[3.2] Tiesa novērtēja prasībā norādīto, ka prasītājai nepieciešami līdzekļi dzīvokļa uzturēšanai, pārtikas, apģērba un medikamentu iegādei.

Tiesa konstatēja, ka prasītāja kā īrniece 2017. gada 1. maijā noslēgusi īres līgumu par dzīvokli /adrese A/, kur prasītājai nav noteikta īres maksa par dzīvokļa lietošanu, bet katru mēnesi jāapmaksā visi komunālie maksājumi.

Novērtējot prasītājas iesniegto izrakstu no pacienta medicīniskās kartes, tiesa konstatēja, ka prasītājai ir veselības problēmas un nepieciešama ārstēšana un medikamenti, bet atzina, ka no iesniegtajiem dokumentiem izdevumu apmēru nav iespējams konstatēt.

Tiesa konstatēja, ka prasītāja nav norādījusi to izdevumu apmēru, kas nepieciešami pārtikas un apģērbu iegādei.

Prasītāja norādījusi, ka nav sasniegusi pensijas vecumu un šobrīd nevar strādāt veselības stāvokļa dēļ, tādēļ nav ienākumu. Tiesa konstatēja, ka laikā no 2021. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 17. janvārim prasītāja ir saņēmusi 20 EUR pabalstu kā persona, kura sasniegusi /gadu skaits/ gadu

vecumu, un pieprasītajā periodā valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas viņai nav reģistrētas.

[3.3] Tiesa konstatēja, ka ar 2019. gada 2. decembra pilnvaru /pers. E/ pilnvarojusi prasītāju pārstāvēt viņu un rīkoties ar viņas bankas kontu.

Novērtējot minētā konta pārskatu, tiesa konstatēja, ka atbildētāja 2021. gadā laikā no 1. janvāra līdz septembrim (ieskaitot), novembrī un decembrī, ik mēnesi, ieskaitījusi kontā 450 EUR, oktobrī - 700 EUR, bet decembrī – 500 EUR.

Tiesa konstatēja, ka šajā kontā ir ieskaitīti arī /pers. E/ maksājamie sociālās apdrošināšanas pabalsti sakarā ar invaliditāti 195,84 EUR mēnesī. No konta veikti maksājumi par dzīvokļa /adrese A/, komunālajiem pakalpojumiem, maksāts nodoklis domei, kā arī par citiem pakalpojumiem.

Tāpat tiesa konstatēja, ka kontā veikti arī citi darījumi un no konta izņemta nauda ar bankas karti bankomātā, taču nav iespējams konstatēt, kas to izņēmis.

Pēc tiesas atzinuma, nav pierādīts, ka atbildētāja pārskaitīja uzturlīdzekļus 450 EUR mēnesī tieši prasītājas uzturam, jo nav norādīts maksājumu mērķis.

Tiesa konstatēja, ka ar prasītāju kopā dzīvoja atbildētājas divi bērni /pers. F/ un /pers. H/, bet viņi palika pilngadīgi un pašreiz vairs nedzīvo kopā ar prasītāju. Tiesa, ņemot vērā arī atbildētājas paskaidrojumus, atzina, ka viņa pārskaitīja 450 EUR mēnesī savu bērnu uzturam, par ko liecina veiktās izmaksas no konta, maksājumi par komunālajiem pakalpojumiem par dzīvokli, kurā bērni dzīvoja līdz pilngadībai. Pierādījumi lietā, ka arī prasītāja uzturējusi atbildētājas bērnus par saviem līdzekļiem, lietā nav iegūti.

[3.4] Pēc tiesas atzinuma, lietā nav pierādījumu, ka prasītājai uz lietas izskatīšanas dienu būtu citi ienākumi bez 20 EUR pabalsta personai, kas sasniegusi 60 gadu vecumu, uz prasītājas vārda nav reģistrēti nekustamie īpašumi un transportlīdzekļi.

Tiesa, novērtējot prasītājas vecumu un veselības stāvokli, atzina, ka viņai ir ierobežotas iespējas iegūt ienākumus no algota darba. Atzina, ka lietā iegūtie pierādījumi par mantisko stāvokli nenorāda uz to, ka prasītājai būtu cits papildu naudas līdzekļu iegūšanas avots. Tiesa, ņemot vērā arī dzīvē gūtos novērojumus, atzina, ka prasītājas ienākumi ir nepietiekami.

[3.5] Tiesa konstatēja, ka bez atbildētājas prasītājai vēl ir trīs bērni: /pers. F/, /pers. I/, /pers. E/. Meita /pers. E/ dzīvo kopā ar prasītāju, viņai ir 25 gadi un viņa ir 2. grupas invalīde, saņem invaliditātes pensiju, nestrādā, tāpēc viņas mantas stāvoklis un reālās iespējas neļauj sniegt palīdzību mātei.

Novērtējot prasītājas pārstāvja paskaidrojumus, ka abi pārējie bērni palīdz mātei, pārskaitot naudu uz /pers. E/ kontu, un minētā konta izrakstu, tiesa atzina par nepierādītu faktu, ka /pers. I/un /pers. F/ pārskaita naudu savas mātes uzturam.

[3.6] Tiesa novērtēja atbildētājas mantisko stāvokli. Tiesa konstatēja, ka atbildētājas strādā par pārdevēju pārtikas veikalā ar algu 1225,44 EUR.

Tiesa atzina, ka ar lietā iesniegtajām izziņām atbildētāja pierādījusi, ka viņai ir otrā tipa cukura diabēts, hipertonija, starp skriemeļiem uzstādīta diska protēze un citas slimības, ka atbildētāja veselības stāvokļa dēļ nevar strādāt pilnu darba nedēļu un viņai nepieciešams pastāvīgi lietot medikamentus.

Tiesa atzina par pierādītu, ka atbildētājai ir ikmēneša izdevumi dzīvokļa īrei 328,50 EUR, kredītam par iegādāto automašīnu 161 EUR, kā arī atbildētāja katru mēnesi pārskaita 200 EUR savai meitai /pers. F/.

No Tiesu informatīvās sistēmas reģistriem tiesa konstatēja, ka uz atbildētājas vārda nav reģistrēti nekustamie īpašumi un transportlīdzekļi.

Tiesa konstatēja, ka atbilstoši atbildētājas paskaidrojumiem, pēc visu maksājumu veikšanas viņai paliek 237 EUR medikamentiem, pārtikai un apģērbam, kas ir mazāk par Vācijā noteikto iztikas minimumu 347 EUR.

[3.7] Tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 188. panta otro daļu, norādīja, ka likums saista pienākumu apgādāt vecākus ar vecāka attieksmi pret bērnu viņa bērnībā. Lietā nav celti iebildumi, ka prasītāja bez dibinātiem iemesliem ir izvairījusies pildīt savus pienākumus pret atbildētāju, tādēļ atbildētāju nav pamata atbrīvot no mātes uzturēšanas pienākuma saskaņā ar Civilprocesa likuma 188. panta otro daļu.

Tiesa, novērtējot prasības pieteikumā ietverto pamatojumu prasības summai, prasītājas ienākumus un vajadzības, kā arī, ņemot vērā faktu, ka atbildētāja gūst pastāvīgus ienākumus, atzina, ka atbildētāja ir spējīga dot mātei uzturlīdzekļus 50 EUR apmērā ik mēnesi.

[4] Atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā, lūdz noraidīt prasību. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Civillikuma 188. panta izpratnē ar vajadzības gadījumu jāsaprot vecāka nepieciešamība pēc papildu līdzekļiem tādu iemeslu dēļ, kuru dēļ viņš pats nespēj sevi nodrošināt un apgādāt. Tikai pēc tam, kad tiesa uzskata par pierādītu un pamatotu vajadzību pēc papildu līdzekļiem, ir jāvērtē, kādā apmērā un kādās daļās bērniem pienākums to sniegt.

Prasītāja nav valsts pensijas saņēmēja likuma "Par valsts pensijām" 7. panta izpratnē. Tātad ir darbspējīga persona, bet nestrādā un nemeklē darbu. Prasītāja nesaņem sociālos pakalpojumus vai sociālo palīdzību. Tātad nav trūcīga persona. No šiem apstākļiem izriet, ka prasītāja var strādāt sava vecuma un veselības stāvokļa dēļ.

[4.2] Tiesa konstatēja, ka pēc visiem maksājumiem atbildētājai paliek tikai 237 EUR medikamentiem, pārtikai un apģērbam, kas ir mazāk par Vācijā noteikto iztikas minimumu 347 EUR. Tas pierāda, ka atbildētājas mantiskais stāvoklis neļauj uzturēt prasītāju.

[5] Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu, lietas izskatīšana notika rakstveida procesā, par ko savlaicīgi tika informēti lietas dalībnieki, izskaidrojot viņu tiesības sniegt papildu paskaidrojumus un procesuālos lūgumus.

No prasītājas netika saņemti paskaidrojumi sakarā ar atbildētājas iesniegto apelācijas sūdzību, kā arī līdz lietas izskatīšanai no pusēm netika saņemti papildu paskaidrojumi vai lūgumi.

Motīvu daļa

[6] Civillietu tiesas kolēģija, novērtējot apelācijas sūdzības argumentus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un prasība ir pilnībā noraidāma.

[7] Civillikuma 188. panta pirmā daļa, ar kuru pamatota prasība, noteic, ka pienākums uzturēt vecākus gulstas uz visiem bērniem samērā ar viņu spējām uzturēt vecākus un mantas stāvokli.

Senāts, tulkojot minēto tiesību normu, atzīst, ka no tās nepārprotami izriet bērnu pienākums apgādāt vecākus. Tomēr šāds pienākums nepastāv vienmēr, bet rodas tikai vajadzības gadījumā, ar ko jāsaprot vecāku nepieciešamību pēc papildu līdzekļiem tādu iemeslu dēļ, ka viņi paši nespēj sevi nodrošināt un apgādāt. Nepieciešamību pēc papildu līdzekļiem un to apmēru pamato faktiskie apstākļi katrā atsevišķā situācijā, kurus, izspriežot lietu, jāvērtē tiesai. Savukārt fakts, ka vecākiem vajadzīga bērnu apgādība, jāpamato prasītājam, tādējādi pierādīšanas pienākums, prasot uzturlīdzekļus no bērniem, gulstas uz vecākiem. Tikai pēc tam, kad tiesa uzskata par pierādītu un pamatotu vajadzību pēc papildu līdzekļiem, tai jāvērtē, kādā apmērā un kādās daļās prasītājas bērniem ir pienākums to sniegt (sk. *Senāta 2011. gada 27. aprīļa sprieduma lietā C17069109, SKC-160/2011, 7. pkt.*).

No Senāta sniegtā likuma normas tulkojuma izriet, ka primāri jākonstatē fakts, ka vecāki paši nespēj sevi nodrošināt un apgādāt, tad jākonstatē, ka viņiem nepieciešami papildu līdzekļi, un tas ir jāpierāda vecākiem. Ja šie apstākļi ir konstatēti, tikai tad ir jāvērtē, vai bērns ir spējīgs dot vecākiem uzturu, kādā apmērā ir spējīgs, un kādā daļā viņam ir pienākums to dot, ņemot vērā citu bērnu esību, daudzumu un viņu spējas dot vecākiem uzturu. Pirmās instances tiesa nav izpildījusi šo uzdevumu.

[8] Pirmās instances tiesa, novērtējot prasītājas iesniegto izrakstu no pacienta medicīniskās kartes, konstatēja, ka prasītājai ir veselības problēmas un nepieciešama ārstēšana un medikamenti, un atzina, ka no iesniegtajiem dokumentiem izdevumu apmēru nav iespējams konstatēt. Tomēr, ņemot vērā prasītājas vecumu un veselības stāvokli, atzina, ka viņai ir ierobežotas iespējas iegūt ienākumus no algota darba.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka prasītāja iesniegusi lietā 2022. gada 20. janvāra izrakstu no stacionārās/ambulatorā pacienta kartes, kurā

norādīts, ka viņai ir PAH 2. pak. (pulmonālā hipertensija) un pirmreizēja CD (cukura diabēts) - 07.01.2022., kā arī lietošanai izrakstīti medikamenti. Šis izraksts apstiprina, ka prasītājai ir prasības pieteikumā norādītās slimības. Tomēr izraksts nepierāda prasībā norādītos argumentus, ka prasītājas veselības stāvoklis viņai neļauj strādāt veselības stāvokļa dēļ. Šāda informācija izrakstā no pacienta kartes nav norādīta, bet citi pierādījumi, tostarp kompetentu ārstniecības personu vai iestāžu atzinumi par abu norādīto diagnožu ietekmi uz prasītājas darba spējām, nav iesniegti.

Prasītājai nav noteikta invaliditāte un arī nav speciālistu atzinumu par nespēju vai ierobežotu iespēju strādāt. Prasītāja ir darbspējīgā vecumā, prasītājai nav piešķirts maznodrošinātas vai trūcīgas personas statuss, nav piešķirtas tiesības saņemt valsts sociālās apdrošināšanas vai sociālās palīdzības maksājumus sakarā ar viņas nespēju pašai sevi apgādāt.

Pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja, ka prasītāja nav norādījusi to izdevumu apmēru, kas nepieciešami pārtikas, apģērbu un medikamentu iegādei, kā arī nav iesniegusi pierādījumus par šiem izdevumiem. Tiesa konstatēja, ka prasītāja īrē dzīvokli, kurā dzīvo kopā ar meitu /pers. E/, 2. grupas invalīdi, kura saņem valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu, uz kuras kontu atbildētāja pārskaitīja ikmēneša maksājumus savu nepilngadīgo bērnu vajadzībām un no kuras konta arī tika apmaksāti komunālie pakalpojumi par prasītājas īrēto dzīvokli. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka prasītājai bija patstāvīgi izdevumi par dzīvokļa lietošanu. Bez tam, pirmās instances tiesas sēdē prasītājas pārstāvis paskaidroja, ka pašreiz prasītāja kopā ar meitu /pers. E/ dzīvo pašvaldības dzīvoklī, un lietā netika iesniegti nekādi pierādījumi par prasītājas izdevumiem sakarā ar šī dzīvokļa lietošanu.

Līdz ar to prasītāja nav pierādījusi, ka pati nespēj sevi pilnvērtīgi uzturēt, ka viņai nepieciešami papildu līdzekļi kādā noteiktā apmērā. Tātad prasītāja nav pierādījusi uzturlīdzekļu nepieciešamības faktu.

[9] Pirmās instances tiesa ir konstatējusi, ka bez atbildētājas prasītājai ir vēl trīs pilngadīgi bērni. Atbilstoši Civillikuma 188. panta pirmajai daļai, konstatējot, ka vecākam, kurš pats nespēj sevi nodrošināt, ir nepieciešami papildu līdzekļi, tiesai bija pienākums izvērtēt visu prasītājas bērnu iespējas sniegt noteiktā daļā uzturlīdzekļus vecākam.

Tiesa ir konstatējusi, ka meita /pers. E/ ir 2. grupas invalīde, kas saņem valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu un ar kuru prasītāja arī kopā dzīvo. No pārējiem bērniem vērtēts tikai atbildētājas mantiskais stāvoklis, nevērtējot vēl divu bērnu iespējas dot prasītājai uzturlīdzekļus un kādā daļā katrs no viņiem ir spējīgs tos dot. Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka abi pārējie bērni sniedz prasītājai materiālo palīdzību, tomēr netika norādīts, cik bieži un kādā apmērā tas notiek, kā arī par šo apstākli pierādījumi nav iesniegti.

Lai gan pirmās instances tiesa novērtēja atbildētājas mantisko un veselības stāvokli un konstatēja gan atbildētājas iebildumos norādītās veselības problēmas, kas pamatotas ar ārstniecības iestāžu slēdzieniem, gan viņas ienākumu un izdevumu apmērus, secinot, ka līdzekļi, kas atliek pašai atbildētājai pārtikas, medikamentu, apģērba un citu nepieciešamo lietu iegādei, nesasniedz Vācijā noteikto iztikas minimumu, tā atzina, ka atbildētāja ir spējīga sniegt prasītājai uzturu. Kā vienīgo argumentu tiesa norādīja apstākli, ka atbildētājas ienākumi ir regulāri, neņemot vērā Civillikuma 188. panta pirmajā daļā norādītos kritērijus, vai vajadzības gadījumā atbildētāja vispār ir spējīga sniegt prasītājai uzturlīdzekļus un vai citiem prasītājas bērniem šīs iespējas nav lielākas.

[10] Izskatāmajā lietā pirmās instances tiesa nepamatoti piemēroja Civillikuma 188. panta otro daļu, kas paredz bērnu vispār atbrīvot no pienākuma uzturēt vecākus, ja tiek konstatēts, ka vecāki bez dibinātiem iemesliem izvairījušies pildīt savus pienākumus pret bērnu. Tiesa konstatēja, ka prasītāja nav izvairījusies no pienākuma uzturēt atbildētāju, kas ir pamats piedzīt uzturlīdzekļus no atbildētājas.

Minētais apstāklis ir patstāvīgs pamats bērna atbrīvošanai no uztura došanas vecākiem, kas nav saistāms ar vecāka vajadzībām un bērna iespējām dot šo uzturu atbilstoši Civillikuma 188. panta pirmajā daļā norādītajam.

Atbildētāja nav cēlusi iebildumus, kas pamatoti ar Civillikuma 188. panta otro daļu, tāpēc tiesai nebija pamata to piemērot. Civillikuma 188. panta pirmā un otrā daļa ir autonomi un savstarpēji nesaistīti pamati, lemjot par uztura došanas vecākiem pienākuma noteikšanu.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu prasītāja ir atbrīvota no tiesas izdevumiem valsts ienākumos, līdz ar to, noraidot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. pantu tiesas izdevumus, kas, noraidot prasību, piedzenami valsts labā, uzņemas valsts.

Tomēr prasītāja nav atbrīvota no tiem tiesas izdevumiem, kas radušies atbildētājai, tāpēc saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu no prasītājas atbildētājas labā piedzenama viņas par apelācijas sūdzību samaksātā valsts nodeva 90 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu prasītājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu atbildētājas labā.

Rezolutīvā daļa

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434. pantu

nosprieda

noraidīt pilnīgi /pers. C/ prasību pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, labā tiesas izdevumus 90,00 EUR (deviņdesmit *euro*), ieskaitot tos /Bankas nosaukums un kods/, /pers. D/ kontā /konta numurs/.

Noteikt /pers. C/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas 2022. gada 16. novembra, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā, prasītājai - bez drošības naudas iemaksas un atbildētājai iemaksājot drošības naudu 300 EUR kontā – saņēmēja: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr. 90000068892, saņēmēja banka: Valsts kase, konta Nr. LV83TREL8280010000000, ekonomiskās klasifikācijas kods: F22010010, norādot lietas numuru un personas datus.

Tiesnese V. Lohova

Tiesnese V. Sokolova

Tiesnesis I. Stivriņš